

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΑΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

‘Ο Μαρής στο Μομφερράτο, προσφωνεῖ τὰ παρακάτω.

Μ. — Καλῶς μὰς ὤρισε κύρ Ἀντωνάκη,
καλῶς μὰς ὤρισε νομεμαθῆ,
καλῶς μὰς ἤλθεε γιὰ τὸν κοσμάκη
ποῦ σ’ ἐπερίμενε γιὰ νὰ σωθῇ.
Δὲν ξέρεις πόση ἀνησυχία
ὁ κόσμος εἶχε μὴ δὲν κοπιᾶσῃ;
πέρα γιὰ πέρα ἡ ἐπαρχία
ἐσένα γύρευε γιὰ ν’ ἀντιδράσῃ.

Καλῶς μὰς ἤλθεε σφόδρὸ κεφάλι,
ὥσεί βαρόμετρον καιροῦ εὐδαίου,
ποῦ ἡ ἐλπίδα μας εἶναι μεγάλη
γιὰ τὴν ἀξίαν τοῦ σφαιριδίου.
Ἐσένα μόνον ὀρώμεν τέλειον
ἐν ἀντιδράσει πολιτικῶν,
νὰ γλυκαθοῦμε μὲ τὸ μιστέλιον
τῶν ἀπυθμένων ἀποθηκῶν.

Καλῶς μὰς ὤρισε, τῶν νόμον μύστα
ποῦ σ’ ἐξεκόλλησαν μὲ φαμπασύνα,

κι’ ὅσο νὰ βγάλῃς αὐτὴν τὴ λίστα
πῆγ’ ἡ ψυχὴ μας μὲ τὰ γουρούνια.
Μεγάλῃ βλέπω τὴ δύναμή σου,
ἐσὲ γυρεύουνε σ’ ὅλα τὰ μέρη,
ὅλος ὁ νόσμος θᾶναι μαζί σου
ὡς τὸ Σαββάτο τὸ μεσημέρι.

Μαζὺ σου νᾶρτούν πολλοὺς προτρέπω,
πῶχεις ἀξίαν καὶ τόσην φήμην,
καὶ τὴν ἀπόφαση καλὴ τὴ βλέπω
ἀλλὰ φοβοῦμαι καὶ τὴν ἐρήμην.
Κατὰ τὰ ἄρθρα ἐννῆα καὶ δέκα
καὶ μὲ τ’ ἀγιοῦτο ἀπὸ τὴ Μέκα,
γι’ ἂν εἰ χατζήδες φανοῦν πιστοί,
θᾶν’ ἡ ἀπόφασις ἐκτελεστή.
Ἄλλ’ ἂν τὸ ἄρθρον τριανταεῖξ,
στρώση τὴν ἄμαζα κι’ ἐβγῇ νὰ τρέξῃ,
θὰ πᾶν εἰ νόμοι καὶ εἰ προφῆτες
πέρα στὸν Κούταβο γιὰ προσφυῆτες!

Ἐδῶ τὰ πνεύματα εἶναι μπουγιᾶδα,
καὶ σὲ ὁ κόσμος ἀποθεώνει,
μ’ ἀπάνευθέ μας εἶν’ ἡ Πεσᾶδα
καὶ παραπάνω εἶναι κι’ εἰ Πρόνοι
Μ’ ἀγάπη κι’ εὖνοια πολὺ μεγάλη
ὁ κόσμος ὅλος γιὰ σὲ μιλεῖ,
ἀλλὰ μὲ σκιάζουνε εἰ ἄσπροι γάλοι
ἀπὸ τὴν Ἀπὼ ἀνατολή.

Τῆς ἐπιστήμης σου τὴ θεωρία
κι’ ὅση κι’ ἂν ἔχῃς σοφὴν σπουδὴν
δὲν πιάνει τόπο στὴ Μαντζουρία
ἀν’ ἀμελῇ τὸ παρακύν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α154.Υ1.Φ20021

Τῶν πανδεκτῶν ἐφευρητὰ
καὶ γνωστὰ καθ' ὅλον νόμον,
ἂν σοὺ βραβεύω τὰ κινητὰ
ὡς εἶδος ὑπονόμου,
μ' ὅσο νὰ ἐμελέτησες, μ' ὅσα καὶ νὰ γνωρίζης,
κατὰ τὸν Ἀρμενόπουλον ματαίως θ' ἄρμενίζης.
Θὰ μείνης μὲ τὰς Νεαρὸς
καὶ τὰς Δικονομίας,
ἂν πέσῃ πάλιν ὁ παρὰς
ἄνευ οἰκονομίας.

Κι' ἐγὼ κύρ Ἀντωνάκη μου βεβαίως τὸ γνωρίζω,
πῶς βουλευτάδες σὰν ἐσὲ πρέπει νὰν τοὺς ψιφίζω
πλὴν καὶ νὰ ἔχω δὲν μπορῶ
ἐλευθερίαν δράσεως,
κατὰ τὸν νόμον Σίγμα Ῥὸ
περὶ διαμειράσεως.
Πᾶσαν βουλὴν καὶ θέλησιν θὰ βλέπῃς ὑποκύπτουσιν,
εἰς ταύτην τὴν διαγωγὴν τὴν οὕτως παρεμπίπτουσιν,

Βεβαίως τὰ Ἐνεχικά
πρέπει νὰν τὰ, τιμῆσουμε·
μὰ δίχως πυρρομαχικά
κακὰ θὰ πελεμήσουμε.
Δὲν κάνεις πόλεμο, σοφέ,
μονάχα μὲ βιβλία·
ὁ κόσμος θέλει καὶ καφὲ
καὶ καθὲ εὐκολία.

Ἄν ἦλθες μὲ τὰ Δίκαια τὸ Φαραὼ νὰ πνίξης,
κι' ἂν στὰ μπαῦλα τὰ φτωχὰ
ἔχεις βιβλία μοναχὰ,
οὔτε νὰ μὴν τ' ἀνείξης!

Στὸν τόπο μας φιλομαθεῖς εἶναι πολὺ ὀλίγοι
καὶ τὰ βιβλία δυστυχῶς πωλιζῶνται μὲ τὸ ζῦγι.
Αὐτὸς ὁ περονόσπορος κι' ἡ γνώρα τοῦ Ῥωμάνου,
μὰς ἐχοντρύναν τὸ μυαλὸ καὶ μὲ τὸ παραπάνου.

Ἡ ἐπαρχία τᾶκουσε μετὰ χαρὰς ἀφάτου
πῶς ἐκλείσες συνδυασμὸ μετὰ τοῦ Βινιεράτου
καὶ μὲ τὸν Πίπη τὸ φτωχὸ τὸν παραγκωνισθέντα
καὶ μὲ τὸ Δημητράκη μας τὸν ἀνακαινισθέντα.

Κι' εἰ τέσσαροι σὰς εὐχραι νὰ μείνετε κερδόνι,
ἀλλὰ, καθὼς σοὺ ἔλεγα, ὑπάρχουνε καὶ Πρόνοι,
ὑπάρχουνε ὑπάρχοντα ἀρχόντων ὑπερόχων
καὶ φόβοι ἐμφανίσεως πολλῶν ἀνεμεσβρόχων.

Τέλος πάντων, μὲ τὴ Μένκα
πῶχεις τώρα συντροφιά,
βαρεῖ, χτύπα καὶ πελέκα
νὰ γενεῖν γιαλιὰ καρφιὰ.
Λάβε θάρρος Ἀττωνάκη,
ζώσου τὸ Ἐνεχικό,
γὰ νὰ στείλουμε στὸ Θιόκι
τὸν ἀπάντεχο Θιακό.

Μὲ τῆς Μένκας τὴν παρέα
ἔβγα δόσε τους κοπάνι·
χτύπα καὶ τὸν κόντ' Ἀνδρέα
τοῦ μὰς βγήκε σὰ ραπάνι
μὲς τοῦ Ἄθου τὸ περβόλι ποῦνε γῆς μοναδική,
καὶ σιγὰ κι' ἀγάλι, γάλι
βουλευτάδες θὰ μὰς βγάλῃ
κι' ἀπὸ τὴν Ἀμερική.

Ἄμποτες μὲ τὴ δική σου σεβαρότητα καὶ φήμη,
νὰ σηκώσης τὸ Λουκάτο, νὰ γλυττώσης καὶ τὸ Μίμη
καὶ ἡ Μένκα ἐνωμένη
μὲ τὰ γράμματα τὰ σὰ,
νὰ μὴν ἔβγῃ νικημένη
ἀφ' τοῦ τόπου τὸν πασσᾶ.

Κι' ἂν ὁ δήμαρχος τὴν τρέμει καὶ πολὺ τὴν πολεμεῖ,
δύσκολα θὰ τὸ γκρεμίσῃ τοῦ σουλτάνου τὸ τζαμί.

Ἄμποτες κύρ Ἀντωνάκη, ὁ λαὸς νὰ ἐννοήσῃ
πῶς εἰν' ἄδικος μεγάλο ἂν ἐσένα δὲν ψήφισῃ.
Ἄμποτες κι' εἰ ἐξω δῆμοι κι' ὁ λαὸς τ' Ἀργεστολείου
νὰ χτυπήσουν μιά γιὰ πάντα κατὰ τοῦ μονοπωλίου
πῶζεφτέλισε τὴ χώρα σὲ σημεῖο φεβερό
κι' ὁ Βρυώνης ἀφ' τὴν Ἄσσο μὰς ἐμπῆκε πατερό.
Ἄμποτες νὰ ἐννοήσουν εἰ μεγάθυμοι λαοί,

πῶς μ' αὐτὴν τὴ μοναρχία
θᾶνε πάντα δυστυχία
κι' εἰ Ρισιάνοι θανὸν τὸ τῶνε τὸ δικό μας τὸ φαί.

Τέλος πάντων κύρ Ἀντώνη,
εἶπαμε πολλὰ καὶ εἴναι·
ἀλλὰ τώρα μὴν καθίσῃς
στοῦ Φωτάκη τὸ σοφά,
παρὰ τρέχα νὰ μιλήσης
πεῦν' τὰ λόγια σου σοφά,
στὶς καλύβες πεῦν' εἰ γάλεο
στὸ Κερνέλο, στὸ Σπαθί,
μὴ σὲ φάῃ σὰν τὴν ἄλλη
τὸ σκοτάδι τὸ βαθύ.

Τοῦ Ἀγξουριοῦ ἐκλογικά,
ποῦνε πολὺ σημαντικά.

Διατελεῖ ἀνάστασις ἡ τῶν Παλέων χώρα
συνδυασμὸς δὲν ἔγινε κανένας γιὰ τὴν ὥρα,
κι' ἀφοῦ δὲν συνδυάζονται καὶ συντροφιά δὲν πᾶνε,
σπουδαῖοι κατεργάρηδες κι' εἰ πεντε πρέπει νᾶνε.

Κι' εἰ πέντε βγαίνουν ὁρανοὶ
μὲ δίχως πρεστασία·
κανένας τοῦ δὲν συμφωνεῖ
μὲ τὴ Μονοκρουσία.

Τῆς Ἀνωῆς τὰ σχέδια, ἡ Κατωῆ τὰ βλάβει
ὁ δήμαρχος ἐδήλωσε πῶς μέρος δὲν θὰ λάβῃ.
Μαλλιά κουβάρια νὰ γενεῖν μὴ βόλο δὲ δίνει
ὁ ἄνθρωπος, ὡς φαίνεται, δὲν ξέρει ποῦ νὰ κλίνη.

Ὁ Μονοκρούσος τᾶβρηκε μὲ τὸ Γιακουμακάτο,
μοῦσι καὶ γένεια μπόλικα, θὰ γένουν ἄνω κάτω,
Ὁ Μαντζαβίνος ὁρανός, βγαίνει μὲ τὴν ἐλπίδα,
πῶς μὲ τ' ἀγιοῦτο τοῦ Καρμὲς θὰ πάρῃ τὴν παρτίδα.

Κι' ὁ φίλος ὁ Βασίλειος
Ἀλιβυζαίων ἤλιος
καθ' ὅλα καὶ δι' ὅλα,
ῥίχνει κι' αὐτὸς τὰ δίχτια του γυρεύοντας τριόλα.
Κι' ὁ Μύδρος ἀναψὲ πολὺ
ὡς σταφιδίτης εἶνος,
καὶ πάντας τοὺς μυδροβολεῖ
γιὰ νὰ σωθῇ ἐκεῖνος.

Καὶ ἄλλα μερικά,
Ῥισιανοσαμικά.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τώρα σχεδὸν πώγέρασε
ἀπὸ τὸ νοῦ τῶπέρασε
ἄμψη σὲ νέα στρατά,
κι' εἶπε πῶς εἶναι Πλαρινὸς ἀπὸ τὰ Διβαράτα,
κι' ὁ Μιλτιάδης, ἄνθρωπον ζητῶν μὲ τὸ φανάρι
τῶτελεγράφησε ναρθῇ νὰ γένευνε ζευγάρι.

Ἡλὶ λαμὰ σαβαχθανί
κι' Ἡλία Ποταμιάνε,
Βρυώνης πάλιν θὰ γενῇ
κι' ὁ, τι νὰ θέλῃς κάνε.

Μὴν ἀκεῖς τὸ Μιλτιάδη
πεῦν' τὰ λόγια του φωτιά·
θὰ σὰς φάῃ τὸ κουνάδι
καὶ τοὺς δύο μιά νυχτιά.

ΜΙΠΙΟΕΜ

- ΑΤΤΟ 1. Τέσσαροι φίλοι ἀγαπημένοι
μαζὺ ἐξούσανε στὴν ξενιτιά,
κι' ἀπὸ τὴ φτώχεια ξεπαγιασμένοι
στὸ καμινέτο καίνε χαρτιά.
Κι' ὁ ἕνας γνώρισε μιά μοδιστροῦλα
καὶ τοῦ γεννήθηκε πόθος κρυφός,
κι' ἐκεῖ ἐπαίξανε τὴν κυρατσούλα
νὰ βροῦν τὰ σπέρτα ν' ἀνάψουν φῶς.
2. Οἱ φίλοι τῶνε σὲ μιά μποτέγα
καὶ λένε « φέρε μας ἀπὸ τὰ ἴδια »
σούσουρο γένεται φοριχτὸ καὶ μέγα,
ὁ δὲ Ἀντύπας πουλεῖ παιγνίδια.
Σαμπάνιες ἔρχεται καὶ διατάζει
ἄλλη κοκότα σὰν τὴν Τραβιάτα,
πῶχει τὸ διάλο ποῦ τὴν πειράζει
καὶ κάνει πείσματα, καὶ σπάει πιτάτα.
Πίνουν οἱ φίλοι, σκούζει τὸ κόρο,
κι' ὅλο τὸ θέατρο εἶν' ἄνου κάτω·
βγαίνουν καὶ μόρτιδες ἀπὸ τὸ φόρο
καὶ λένε « ζήτω τοῦ Βινιεράτου! »
3. Πρῶτ' πῶχινόνη κι' ἔκανε κρύο,
στὸ δρόμο βγαίνουνε ζευγάρια δύο
κι' οἱ μὲν ξελέχονται, οἱ δὲ φιλιῶνται,
καὶ οἱ θαμῶνες ἀποκοιμιῶνται.
4. Πάλιν οἱ φίλοι στὴν χαμαρά τους
μένουν ἀπένταροι κι' ἀπελπισμένοι,

καὶ γὰρ ρεφόρτσο στὴ συφορὰ τους
ἔρχετ' ἐκείνη ἄρρωστημένη.
Ἡ τελευταία ἦτο στιγμή της
ἀπὸ τὰ θέλγητρα τοῦ κόσμου τούτου,
κι' ὁ ἕνας φίλος γιὰ πινομή της
βάνει ἐνέχυρο τὸ παρδесоῦ του.
Κι' ἐνῶ οἱ ἄλλοι βλέπουν τὸ χάρο
καὶ τοὺς πλακώνει φριχτὴ τρομάρα,
ἐκεῖνος λέει γιὰ τὸ ταμπάρο
ἓνα τραγοῦδι περὶ . . . τσιμάραι !

Μλφτς.

ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ

Σὰν σ' εἶδα τρυφερὴ τριαντάφυλλιά μου,
ἀπὸ φύλλα καὶ τριαντάφυλλα γυμνῇ,
ἐδάκρυσά μ' ὠπόνεσ' ἡ καρδιά μου
ποῦ ἔτσι σ' ἐθωρροῦσα ταπεινῇ.

Ἄλλη φορὰ, νυφοῦλα χαϊδεμένη,
σ' ἐπὶ τίζαν χερὰκια τρυφερά,
στὸ παρεθύρι τώρα ἐρημωμένη,
στενάζεις καὶ πονεῖς φαρμακερά.

Μὴ μαραθῆς, φτωχὴ δυστυχισμένη,
κι' ἂν ὁ καὺμός σκληρὰ σὲ τυρανεῖ,
εἶν' κι' ἄλλη σὰν ἐσὲ λησμονημένη.

Εἶν' κι' ἄλλη σὰν ἐσένα ὄρφανῇ
ποῦ ἔχει τὴν ἐλπίδα της χαμένη
καὶ μένει μοναχὴ της νὰ πονῇ !

Ἐνας.

ΛΑΘΟΣ

Ἐσὲ ποῦ φαίνεσαι σὰν ἀγγελάκι,
σ' εἶδα κι' ἐλύγωσα μὲ μιά ματιά·
δὲν σ' ἐπαντύχενα γιὰ διαολάκι
ποῦ κρύβεις μέσα σου φίδι, φωτιά.

Μιὰ τρίχα ἔλλειψε τὰ μὲ ζουρλάνης,
γιατὶ σ' ἐνόμιζα γιὰ Παναγιά·
μὰ τώρα πῶμαθα τί σκάγια κάνεις
θὰ σὲ φυλάομαι σὰν τὴν ὀχιά !

Ὁ Κόκορος τοῦ Ληξουριοῦ.

ΣΤΟΥ ΒΑΝΔΩΡΟΥ ἔφθασε μεγάλη συλλογὴ χει-
ροκτίων ἐκ δερμάτων ὄλων τῶν εἰδῶν.

Εἶδησις ὑστᾶτη
καὶ σπουδαιοτάτη

Μὲ χαρὰ σὰς ἀναγγέλω καὶ τὸ νέον γεγονός,
πῶς ὁ Γιώργος ὁ Μαρκέτος ἐξετέθη ὄρφανός.

Κι' εἶν' ὁ Γιώργος μετρημένος,
φύσις λίαν σοβαρῇ,
δικηγόρος προκομένος
ἀδελφός τοῦ Θεοδωρῇ.

Τὸν θαυμάζω, τὸν συσταίνω καὶ πολὺ τὸν ἐπαινῶ
κι' ὅ,τι κάμετε στὴν καλπῇ καὶ γι' αὐτὸν τὸν ὄρφανό,
ποῦ ὀρίζει καὶ δηλώνει
χρήσιμος νὰ σὰς φανῇ,
ὁ Θεὸς σὰς τὸ πληρώνει
ἀδελφοὶ Χριστιανοί.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΚΠΤΩΣΙΣ ΤΙΜΩΝ.

Συνεπεία τῆς ἐκπτώσεως τοῦ συναλλάγματος ὡς
καὶ τῆς σχετικῆς ἀξίας τῶν ὑλικῶν τῶν ἐγκατα-
στάσεων, ἡ ἐταιρία εὐρίσκεται εἰς τὴν εὐχάριστον
θέσιν νὰ ἐλαττώσῃ σημαντικῶς τὰς τιμὰς πωλήσε-
ως τῶν ὑλικῶν τούτων συνεπεία τῶν ὁποίων αἱ ἐγ-
καταστάσεις θέλουσιν ἤδη στοιχίξῃ πολὺ εὐθινοτέ-
ρον ἢ πρότερον.

Ἀγγέλουσα τοῦτο εἰς τὸ κοινὸν ἡ ἐταιρία, ἐλπί-
ζει ὅτι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγκαταστήσωσιν τὸν
ἡλεκτρικὸν φωτισμὸν, θέλουσι σπεύσει νὰ προβῶσιν
εἰς τὴν ἐγκατάστασιν αὐτοῦ ἐπωφελοῦμενοι τῶν
λίαν συμφερούσων τιμῶν.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.)

ΣΤΟΥ ΑΒΔΙΚΑΚΗ

Κατασκευάζονται ζακέτες γυναικεῖαι ἐφάμιλλαι
τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐξ εἰδικῶν ὑφασμάτων.

Κατασκευάζονται προσέτι ἐνδυμασίαι ἀνδρικαὶ
πρὸς 28 δραχμὰ ἐκάστη ἐκ τῆς ἀφιχθείσης νέας
συλλογῆς κασμιρίων χειμερινῶν.

Μόνον ἓνας Ματαράγκας εἶν' ἐκεῖνος ποῦ μπορεῖ
νὰ σοῦ ἐτοιμάσῃ ροῦχα κι' ἡ ψυχὴ σου νὰ χαρῇ.

Τρέχετε στοῦ Ματαράγκα τὸ καινούργιο μαγαζί,
γιὰ κοστούμια, γιὰ ταμπάρια, γιὰ γιλέκια φαντεζί.

Τρέχετε στοῦ Ματαράγκα τὰ κομμάτια τ' ἀγγλικὰ
νὰ ραφτῆτε καὶ μὸδερὰ καὶ συγκαταβάτικα.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ